

В БЪЛГАРИЯ ДА СЕ ПОСТАВИ НА ПРАВИЛНА ОСНОВА ДОСТЪПЪТ И ИЗПОЛЗВАНЕТО НА ЕВРОФОНДОВЕТЕ, СЪВЕТВА ИРЛАНДСКИЯТ ПОСЛАНИК

Публикуван на: 15-02-2008

Източник: [Портал Европа](#)

Фотограф: Георги Кожухаров [в-к "Дневник"]

Портал ЕВРОПА продължава с втора част на интервюто с посланика на Република Ирландия в България, Негово превъзходителство Джефри Кийтинг. Разговорът ни продължава с позициите на Ирландия по въпроса за независимостта на Косово, разширяването на съюза, както и добрите практики на Ирландия от членството в ЕС и използването на европейските фондове и какво може да направи България за да бъде успешен член на съюза.

За да си припомним първата част на интервюто - вижте [ТУК](#).

Ваше превъзходителство, каква е позицията на Ирландия за Косово?

Ние вече посочихме, че сме готови да участваме в европейските сили, които ще бъдат изпратени в Косово, понеже вярваме, че Европа може и трябва да играе много важна роля в стабилизирането на ситуацията.

А относно независимостта?

Официално публично ние все още не сме изразили силна позиция и мисля, че ще подкрепим европейските ни партньори в стремежа да се запази стабилността в региона. Мисля, че вече изглежда неизбежно обявяването на независимост и повечето страни ще признаят независимостта на Косово когато тя бъде обявена. Моето предположение е, че ние ще се движим с консенсуса по този въпрос.

Какво е общото мнение за разширяването на съюза и по-специално за присъединяването на България и Румъния?

Интересното е, че ние сме една от страните, които подкрепяха разширяването. На първи май 2004г. в Дъблин имаше прекрасна церемония за приветстването на новите членки. Това беше много щастлив момент в живота на Ирландия и Европа. Ние бяхме една от малкото страни, които отвориха трудовия си пазар за десетте. Това доведе до огромно увеличение на броя на хората от централна и източна Европа в Ирландия. Вече имаме много голяма полска общност, има доста хора и от Литва, Латвия, Словакия. Тези хора помогнаха на нашата икономика и като цяло населението има положително мнение.

Това е период на значителна промяна за Ирландия. В миналото ние бяхме страна на огромна емиграция - САЩ, Австралия, Канада. Сега само за няколко години ние станяхме страна на имиграция - около 10% от населението ни са родени в чужбина. Това е огромна промяна за страната и до сега се развива много добре и се надяваме да продължи така.

В БЪЛГАРИЯ ДА СЕ ПОСТАВИ НА ПРАВИЛНА ОСНОВА ДОСТЪПЪТ И ИЗПОЛЗВАНЕТО НА ЕВРОФОНДОВЕТЕ, СЪВЕТВА ИРЛАНДСКИЯТ ПОСЛАНИК

България и Румъния закъсняха с влизането си в ЕС и в този момент заради огромния прилив на работници ние бяхме загрижени за капацитета на страната и икономиката ни да поемат повече хора. Не толкова от България, която е сравнително малка и няма много българи в Ирландия, но от Румъния, защото населението ѝ е много по-голямо и вече има тенденция за емиграция на румънци към Ирландия още от осемдесетте години. За това ние наложихме този преходен период за български и румънски работници, но това ще премине.

Като цяло за да отговоря на въпроса ви - мнението в Ирландия е положително за разширяването. Ирландците започват да оценяват, че имигрантите са готови да вършат работа, която вече не се нрави на местните, носят нова култура, храни, традиции. Ето през тази седмица в пресата се обръща голямо внимание на първите португалец и поляк, които постъпват на служба в ирландския флот.

Как бяха успешно използвани фондовете на съюза за развитието на Ирландия?

Първото нещо, което ще кажа, е че за да се възползваш икономически, необходимото предварително условие е вътрешната политика да бъде поставена на правилна основа - вътрешната макроикономическа и фискална политика трябва да са на правилна основа.

Ние започнахме да отваряме икономиката си в края на петдесетте. Започнахме да отваряме икономиката за външна конкуренция и за инвестиции. На практика едва през 1987г. - тоест 15 години след влизането ни в съюза, ние се справихме със сериозните си данъчни проблеми - правителството имаше големи дългове, държавните разходи се увеличаваха по-бързо от приходите, така че имяхме икономическа криза. Това което ме прави голям оптимист за България, е че точно в тези области страната ви е много успешна - в отварянето на икономиката, привличането на чуждестранни инвестиции, стабилизирането на макроикономическата ситуация след ужасяващата криза през деветдесетте. Това според мен подготвя почвата за бърз икономически растеж. Друго нещо, което направи България, а сме го направили и ние, е да намали данъците. Корпоративният данък в България е 10% при нас е 12.5%, което е едно от най-ниските нива в Европа. Освен това е и намаляването на подоходните данъци. През последните 15-20 години ние значително намалихме данъчните ставки, което направи и България заедно с още страни от централна и източна Европа. Мисля, че предстоят да се видят ефектите от това.

Това е много дълъг отговор на въпроса ви, но това са необходимите неща, които трябва да бъдат направени. България ги е направила. За нас ползите от Европа бяха в две посоки. Първо - достъпа до огромния пазар. Ние сме страна с население от около четири милиона, не можем да произвеждаме само за собствения си пазар, той е твърде малък. Така че се нуждаем от достъп до по-голям пазар и това е точно каквото Европа ни предоставя. В същото време Европа много помогна на земеделието ни. Когато ние се присъединихме към ЕС, земеделието все още представляваше много значителна част от икономиката ни. Отново България както нас има потенциалната възможност много бързо да вдигне доходите в селските райони чрез земеделските помощи. Потенциално в тази сфера има много пари.

Структурните и кохезионния фонд също бяха много важни за инвестиране в инфраструктурата ни, което ни даде икономическите възможности и капацитет да се развиваме много бързо. Ние бяхме различни от някои други страни като Испания, Португалия и Гърция в частта от парите, които бяха

В БЪЛГАРИЯ ДА СЕ ПОСТАВИ НА ПРАВИЛНА ОСНОВА ДОСТЪПЪТ И ИЗПОЛЗВАНЕТО НА ЕВРОФОНДОВЕТЕ, СЪВЕТВА ИРЛАНДСКИЯТ ПОСЛАНИК

вложени във физическата инфраструктура. При нас тази част беше по-малка и ние инвестирахме повече в човешкия капитал - в образование и обучение. Последствията са, че имаме хора, които след това могат да си намерят добре платена работа в новите индустрии, които привличахме, особено във високите технологии. Това означаваше, че ние успяхме да се придвижим от основните прости производства към високотехнологични. Освен това ние успяхме да подготвим квалифицирани кадри в сферата на международните услуги като банковата сфера, застраховките, компютърната сфера, които станаха много важни за икономиката ни.

Как фондовете бяха правилно управлявани и прилагани и как се постигна висок процент на усвояемост?

Да много е важно в България да се постави на правилна основа достъпа и използването на фондовете. Трябва да кажа, че когато ние започнахме не знаехме как трябва да се прави. Единствения начин да се учим бе в практиката. Това беше много полезно за администрацията ни, защото трябваше да създадем системи за оценка на проекти, особено за предварителна оценка на проекти за да се проучи полезността и осъществимостта им. Освен това да се създаде последваща оценка за да се оцени доколко са били успешни тези проекти. Освен това трябваше да се създадат финансови системи, които да надзирават правилното изразходване на средствата. Както казах ние в началото нямаше много опит, но с течение на времето Европейската комисия ни принуди да го направим като ни каза „Ако не го направите, повече няма да имате достъп до тези пари“, това е прост избор. Ние трябваше да направим нещо и това имаше изключително полезен ефект върху администрацията ни. То ни направи много по-професионални. Надявам се, че ще видим същото в България, заради логиката на ситуацията: ако не го направиш, повече няма да получиш парите. Това е много просто.

Как стои въпроса с борбата с корупцията?

Може би на първо място трябва да кажа, че като цяло нашата администрация не е имала огромни проблеми с корупцията, както в някои други страни. Това е едно от полезните наследства от британското управление - оставиха ни административна система, която е сравнително свободна от корупция. Разбира се всяка европейска страна по някое време има проблеми с корупцията. Преди около десет години и при нас имаше обвинения за корупция по високите етажи. Плащания на политици в замяна на услуги за бизнесмени, например. Ние създадохме серия трибунали, както ги наричахме, можете да кажете и комисии, които да разследват всички обвинения. Тези трибунали работиха дълги години и макар че резултатите като чисти обвинения са много малки, но важното е, че те внесоха много повече прозрачност в тази област и направиха много по трудна корупцията сега. Бих казал, че резултатите са смесени - не можахме да разрешим всички случаи на корупция в миналото, но сега определено предотвратяваме корупцията в момента и за в бъдеще.

Н.Пр. Джефри Кийтинг е роден през 1957г. Завършил е престижния Тринити коледж в Дъблин. Преди назначението си в София, което е първото му като посланик, г-н Кийтинг е бил на дипломатически постове във Ватикана, Бостън, Лондон и Шанхай. Посланик в София е от 2005г.